

קונטֿרָס

קֹל אַמּוֹנָה

יגלה נפלאות באמונה הקדושה, איך שבל הבריאה כליה
קוראת לאדם לשוב אליו יתברך, וזכה השמיעה שומעים
מפל פרט מפרט הבראה את קולו יתברך, ועל-ידידה
הם תמיד שבים אליו יתברך.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש ותנורא, אור הגנוו והצפונו
ביצינה קדישא עלאה, אדורנו, מורהנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עליינו.
ועל-פי דברי תלמידו, מורהנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רץ לא אניס לי
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עליינו,
וימשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי חכמיינו
הקדושים מגمرا ומדרשים זההר הקדוש

*

הוּא לְדִפּוֹס עַל-יִדֵּי

חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

**מוֹהֻרָא"ש נ"י אמר : אֵין לְקַנְגָא
בְּשׂוּם אָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, אֶלָא
בְּכָן אָדָם שְׁדַבּוֹק בּוֹ יִתְבָּרֶךְ,
שְׁתַּמְיד מַדְבָּק בּוֹ יִתְבָּרֶךְ יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וּבְכָזָה אָדָם יִשְׁ מָה
לְקַנְגָא.**

(אמרי מוֹהֻרָא"ש, חָלָק א', סימן תשmach)

קִוְנְטִירָס

קוֹל אַמְנוֹנָה

א.

צָרִיךְ שֶׁתְּרֻעָה, אֲהוֹבֵי, אָחִי הַיְקָרָה, כִּי הַוָּא יַתְּבִּרְךָ
קוֹרֵא לְאָדָם בְּכָל יוֹם אֵלֵיו, וּמַעֲרוֹרֹו וּמַחְזָקֹו, שֶׁהָ
כָּל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהָאָדָם שׂוֹמֵעַ כָּל יוֹם וַיּוֹם
מַהְדוּמִים, צָוָמָח, חַי, מִדְבָּר, כִּי בָּאָמָת לְאַמְתָּו, אֵין
שׁוּם מִצְיאוֹת בְּלָעְדֵיכְוָה יַתְּבִּרְךָ כָּל, וְהַוָּא יַתְּבִּרְךָ
מַחְיָה, מַהֲנָה וּמַקְנִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְהַוָּא
גַּמְצָא וְאֵין זָלָתוֹ גַּמְצָא, וּבְכָל דָּבָר נִטְבָּע אַמְתָּת
אַלְקָוֹתָו יַתְּבִּרְךָ, וּעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם זֹכָה לְהַתְּבּוֹנָן
וְלִישֵּׁב דָּעַתָּו, וְלִהְטֹות אָזְנוֹ, אָז יִשְׁמַע אֵיךְ שָׁכֶל
הַבְּרִיאָה קוֹרָאת לְאָדָם לְחַזֵּר אֵלֵיו יַתְּבִּרְךָ, וְהַצְדִּיקִים
הַשְׁלִימִים מַטִּים אֶת אָזְנוֹם, וְאֹזִי שׂוֹמְעִים מִקּוֹל
בְּגִינִּידָם מֵהֶם שֶׁהָמִדְבָּרִים אֶת קֹלוֹ יַתְּבִּרְךָ, וְגַן

אֲפָלוּ מִנְהַמֶּת הַחַיּוֹת וּמִצְפָּזָה הַעֲופּוֹת וּכְיוֹן, וְכֵן
 אֲפָלוּ מַקְוָל נְעָנוּעַ הַעֲלִים עַל-יְדֵי הַרְוָתָה שֶׁמְשֻׁמְעַ
 קָול, הִם שׂוֹמְعִים אֶת קָולוֹ יַתְּבִּרְךָ, וְאֲפָלוּ מַקְוָל
 דָּוִם שְׁנוֹפֵל וּמַתְגַּלְגֵל גַּם-כֵּן שׂוֹמְעִים אֶת קָולוֹ
 יַתְּבִּרְךָ, שֶׁזֶה סָוד "קוֹל הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה הַיֹּצָא
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחֻדָּשׁ מִמְּנָנוּ יַתְּבִּרְךָ, וּקְוָרָא לְכָל
 הָעוֹלָם כָּלּוּ לְחֹזֶר אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ, וּעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִ
 שְׁמַטָּה עָצָמוֹ אֶל "קוֹל הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, וּחֹזֶר
 אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ, וּכְפִי שְׁמַכְנִיס אֶת עָצָמוֹ בָּאִמְתָּת
 מִצְיאוֹתָו יַתְּבִּרְךָ, כְּמוֹ-כֵן זֹכֶה לְשָׁמֵעַ אֶת "קוֹל
 הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה; אֲשֶׁרִי מִ שְׁאַינּוּ מַטָּעָה אֶת
 עָצָמוֹ כָּלֶל, רַק פָּמִיד מִמְשִׁיק אֶת עָצָמוֹ אֲלֵינוּ
 יַתְּבִּרְךָ, וְאֵז יִשְׁמַע נוֹרָאות נְפָלָאות מִזָּה הָעוֹלָם,
 אֵיךְ שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הִוא בָּעָצָמוֹ קָוָרָא לוּ לְשׁוּב
 אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ.

ב.

צָרִיךְ שַׁתְּחִזֵּק אֶת עָצְמָךְ, אֲהוֹבִי, אֲחֵי הַיּוֹקֵר,
 בְּכָל יוֹם מְחֻדָּשׁ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עָצְמָךְ אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ,
 רְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשּׁוּם בָּרִיחָה

תקlag קול אָמוֹנָה

שְׁבָעוֹלִם, כִּי מַה יַעֲשֶׂה לְךָ אָדָם בְּלֵעָדָיו יִתְבָּרַךְ ? ! וּכְפִי שְׁפָטָנוּס אֶת עַצְמָךְ בְּאָמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה הַזֶּה, אָז תִּזְכָּה לְשָׁמֵעַ אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה הַחֽוֹדֶרֶת בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, כִּי כָל הַבְּרִיאָה כָּלָה מְגֻלָּה אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה, וַזְכִּי הַשְׁמִיעָה שׁוֹמְעִים מִכָּל דָבָר אֶת קֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, שַׁהוּא "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה, וַזְהָ כָל הַמִּצּוֹת הַקְדוֹשָׁות, שַׁהְאָדָם זָכָה לְקִים בְּכָל יוֹם, שַׁהוּא "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה, כִּי כָל הַבְּרִיאָה כָּלָה: דָוִם, צוֹמָח, חַי מִדָּבָר, קַוְרָאת לְאָדָם לְחַזֵּר אֶלְיוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּדוּמָם יִשְׁמַצֵּה מִצּוֹת — לֹא תִחְפֵר בָּור בַּרְשׁוֹת הַרְבִּים, וְאֶל תִבְנֵה בֵית מַוְיל חַבְרָךְ, וְתַعֲשֵׂה מַעֲקָה לְגַגָּךְ, שֶׁלָא יִפְלֶל הַנוֹפֵל, וַתִּסְיר דָבָר הַמִּזְיק וַהֲמַכְשִׁיל רַבִּים וְכֹו' וְכֹו', וְכֹן בָּצֹמָח — אַסּוֹר כָּלָאִים וַמְעִשְׂרוֹת וַשְׁבִיעִית בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכֹו', וְכֹן בָּחִי — מַה שַׁאֲסּוֹר לְאָכֵל וַמָּה שְׁמַתָּר לְאָכֵל, וַלְהַסִּיר מַבִּיתוֹ דָבָר הַמִּזְיק וַצְעָר בְּעַלְיִ-חַיִים וְכֹו', וְכֹן בִּמְדָבָר, כִּי הוּא מִסְבֵּב בָּצִיצִית וּבַתְּפִלִין, וּבַמְזֹזָה עַל פַּתָּח בַּיְתָוֹ וְכֹו' וְכֹו', אֲשֶׁר כָּל אֶלְוּ הַמִּצּוֹת הַזָּן "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה, שְׁמַעֲוָרוֹת וּמַחְזִיקֹת וּמְגִלּוֹת לְאָדָם, שְׁאַיִן דָבָר בָּזָה הָעוֹלָם, שְׁאַיִן בּוֹ אַלְקּוֹת,

וְעַלְיךָ לְהַטּוֹת אֶזְן אֶל "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, וְלִחְזֹר אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, וּכְפִי שֶׁהָאָדָם זָכוֹה לְהַכְּנִיס אֶת עָצְמוֹ בְּדָבָר זוּה, כִּמְוֹכָן מֵצְלִיחַ לְדַבָּק אֶת מִחְשָׁבָתוֹ בּוֹ יְתִבְרָךְ; אֲשֶׁרִי מִשְׁאַיִן מַטָּעָה אֶת עָצְמוֹ כָּלָל, רַק תִּמְיד מַחְפֵשׂ אָחָרָיו יְתִבְרָךְ.

ג.

צָרִיךְ שְׂתִּידָע, אֲהוֹבִי, אָחִי הַיָּקָר, כי "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה הוּא עִקָּר הַתְּחִזּוֹת לְאָדָם בָּזָה הַעוֹלָם, הַינּוּ כְּשֶׁמְרָגִיל אֶת עָצְמוֹ לְשֶׁמֶעֶן מִכֶּל דָּבָר אֶת קֹולוֹ יְתִבְרָךְ, אֵז אֶפְעַם לֹא יְהִי לִבְדֵּךְ, וְאֶפְעַם לֹא יַתְּרַחֵק מִמְּנוֹ יְתִבְרָךְ, כי מִפְּלָל מַה שָּׁرָק יַעֲבֵר עַלְיוֹ, תִּמְיד יִחְזֹר אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, וּכְשֶׁאָדָם חֹזֵר אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, עַל-יִדְיִזָּה שָׁוֵם דָּבָר שְׁבָעוֹלָם לֹא יוּכֶל לְהַפִּילּוֹ וְלֹהֶשְׁלִיכּוֹ וְלֹהֶרְידּוֹ, וּזֹו הַיְתָה עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעַלָּה נוֹרָאָה וּנְפָלָאָה מָאָד — שְׂתִּימִיד הַטּוֹ אֶזְנָם לְשֶׁמֶעֶן אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, וְכָל מַה שָּׁרָק עַבְרָ עַלְיָהֶם הַכְּנִיסוּ בְּעֵצֶם אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, הַקּוֹרָאת לְאָדָם בְּכָל יוֹם לְשׁוֹב אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, וְעַל-

יְדִי־זָה גָּדוֹלָה וְהַצְלִיחָו, לֹא כֵּן הַמּוֹזָעָם שֶׁלֹּא זָכוֹ
לְהַטּוֹת אֶת אָזְנָם לְשָׁמֵעַ קֹּולוֹ יִתְבְּרֹךְ, עַל־יְדִי־זָה
לְבִסּוֹף נִתְקַרְרוּ וְנִתְרַחֲקוּ, וְזֹה עֲקָר עֲבוֹדַת הַצְדִיקִים
— לְהַכְנִיס גַם בְּהַמּוֹן עִם אֶת הַעֲבֹדַה הַקָּדוֹשָׁה
הַזֶּוּ — לְשָׁמֵעַ תִּמְיד בְּ"קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה;
וְעַל־כֵן אֲשֶׁרִי מַי שָׂוֹכָה לְהַתְקִרְבָּה אֶל הַצְדִיקִים
הָאַמְתִּים, וְאֶפְ שַׁהְוָא עֲדֵין רְחוֹק מַלְשָׁמֵעַ אֶת
"קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, אֲבָל בָּזָה שִׁיזְפָּה לְבַטְלָה
אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרִי אֶל הַצְדִיקִים הָאַמְתִּים, וַיְשַׁמֵּעַ
בְּקוֹלָם, עַל־יְדִי־זָה סֻוף כָּל סֻוף גַם הוּא יִשְׁמַע אֶת
"קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, וְגַם הוּא יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה,
וְעַל־כֵן אֲשֶׁרִי הַמִּדְבָּק אֶת עַצְמוֹ אֶל הַחֲכָמִים
וְהַצְדִיקִים הָאַמְתִּים, וְאֶז טוֹב לוֹ בָּזָה וּבָבָא תִּמְיד.

ד.

צָרִיךְ שַׁתְחִזֵּק אֶת עַצְמָךְ, אֲהָפָבי, אֲחֵי הַיּוֹקֵר,
בָּאָמוֹנָה פְּשָׂוֶטה בּוֹ יִתְבְּרֹךְ, וְלִידָע שַׁהְוָא יִתְבְּרֹךְ
מְחִיה, מְהִוָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְכָל מַה
שְׁתַכְנִיס בְּעַצְמָךְ יָדַיעַת אַלְוָה, כְּמוֹ־כֵן תָּזְכָה לְהַכְלִיל
בּוֹ, וְזֹה סָוד "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקָּדוֹשָׁה, שְׁגַשְׁמָע בְּכָל

יום ובכל שעה ובכל רגע בלבות ישראל, כי עם ישראל שרים הוא האמונה הקדושה, כי האמונה היא השכינה – שהשכין הקדוש ברוך הוא את שכינת עוז יתברך בזה העולם בתוך נשמות ישראל, ועל-כן בכל יום ויום בא קול מעילא, ומעורר את כל נשמות ישראל אליו יתברך, וממי שזוכה רץ אחר הקול, עד שהזיר בתשובה אמתית, וממי שאינו זוכה, נשבח ממנה הקול; על-כן, אהוב, אחינו היקר, בכל פעם שייתעורר בך "קול האמונה" הקדושה, ראה לריין אחורי יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו וגהון אל אביו, ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך, כי סוף כל סוף לא ישאר ממה, רק הדברים האלה שאתה מדבר עמו יתברך, ורק הדברים שאתה מדבר עם זלחת מהאמונה הקדושה, כי אצלך יתברך, מאייך כשבר ישראל מדבר אליו, או כשבר ישראל מדבר ממנה, כי אמונה היא הקול, והקול הוא אמונה, ועל-כן אשורי מי שרודף בכל יום אחר "קול האמונה" הקדושה, וממשיך את הקול אליו, וכן ממשיך את הקול לנשות ישראל, שאו יזכה לדבק את עצמו באין סוף.

ברוך הוא, ולא יחסר לו כבר שום דבר, כי עקר החסרוןות הם רק מלחמת רוחקו ממנו יתברך, רוחקו מהאמונה הקדושה, אבל ברגע שהאדם זוכה לאמונה הקדושה, וידע שהוא יתברך זו ומפrens אותו, אז לא חסר לו שום דבר, ואינו מפחד ממשום בריה שבעולם, ואינו מתבלבל מיום ליום, כי ידע שבכל יום ויום הקדוש-ברוך-הוא זו ומפrensו; אשרי מי שזכה ליום אחר "קול האמונה" הקדושה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, אז טוב לו כל הימים.

.ה.

ראה לחזק את עצמך, אהובי, אחיך היקר, ותכנס את עצמך בתוך האמונה הקדושה, ותדק את עצמך בו יתברך, ואז תזכה לשם אחות קולו יתברך, בקורה ומכרי מפה העולם ועד סוף, שיחזרו אליו יתברך, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל עצם חיota אלקותו יתברך, ובכל פרט ופרט מפרטיה הבריאה יוצאים כריזים אל האדם, שיזכה לשוב אליו יתברך

בתחשובה אמתית, ואשרי מי שפתחה אצנו אל "קול האמונה" הקדושה, וחוזר אליו יתברך, ועקר הנסיוון הקשה לאדם — שאינו זוכה להטאות את אצנו לשמע אל פנימיות הדברים, ואז רעים ומרעים לו החיים, אבל כשהאדם זוכה ומכניס את עצמו בתוך "קול האמונה" הקדושה, אז דיקא זוכה להכלי בו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, אחיך היכר, להכניס את עצם בתוך האמונה הקדושה, ואז עולמך תראה בחריך, כי אין לך עוד נעם וערבות יותר גודלים מזה שאדם זוכה להגיש ערבות, נעימות, ידידות, זיו חיים אלקוטו יתברך.

.ו.

צריך שתרע, אהובי, אחיך היכר, ואשר הוא יתברך מחה, מהו ומקים את כל הבריאות כליה, יודם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיונות אלקוטו יתברך, ובידיעות אלו תזכה לעבר על כל מה שעובר עליך בכל יום ויום — משבטים וגלים וכי, כי אין לך עוד אדם שלא עבר עליו בכל יום ויום — ירידות ונפילותות וכי,

תקלט קול אַמּוֹנָה

השְׁלָכוֹת, צְרוֹת, וְהַרְפַּתְקָ奥ֹת וּכְיוֹן, וְאֵי אִפְּשָׁר לְעֶבֶר
על כֵּל זה, רק על-ידי "קול האַמוֹנָה" הקדושה
— כְּשִׁיכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֵת אֲמֹתָה מִצְיאוֹתו יִתְבָּרֶךְ,
וַיַּדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֶךְ מִחְיָה, מִהְווֹה וּמִקְיָם אֵת כֵּל
הַבְּרִיאָה בָּלָה, אֵז בְּנַקְלָל לוֹ לְעֶבֶר עַל הַפְּלָל; עַל-
כֵּן רָאָה, אֲהֻובִי, אֲחֵי הַיָּקָר, לְבָל תְּהִיא בְּטַלְוָן,
רַק תְּדַע, כִּי יִמְיָה שְׁנוֹתֵינוּ הַבָּל, הַגָּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן,
וְעוֹד מַעַט נְהִיא שֵׁם, וּעַל-כֵּן מַדְ�עָה תְּהִיא בְּלַכְךָ
שְׁבוּר? ! מַדְ�עָה לֹא מִשְׁכֵיל וְתִסְתְּכֵל תִּמְיד רק אֵל
"קול האַמוֹנָה" הקדושה, הַמְּכֻרָזָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
מְחֻדָּש — "שׂוֹבָה אַלְיִ, וְאַשׂוֹבָה אַלְיִכְמָ", וּמֵי
שׂוֹבָה לְהַטּוֹת אֵת אַזְנוֹ ל"קול האַמוֹנָה" הקדושה,
אֵז עֹבֵר אֵת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם; אֲשֶׁרִי מִ שְׁאַיְנוּ
מִטּוֹעָה אֵת עַצְמוֹ, רק בּוֹרֶחֶת תִּמְיד לְרוֹחָנִיות חַיּוֹת
אַלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ, וְנִגְנַס בְּאַמוֹנָה אֲמֹתָה, שֶׁאֵז בּוֹדָאי
יַעֲבֶר עַל הַפְּלָל.

. ז.

צְרִיךְ שְׂתִּידָע, אֲהֻובִי, אֲחֵי הַיָּקָר, שֶׁהוּא יִתְבָּרֶךְ
קוֹרֵא לְאָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה וּבְכָל רַגְעָה

ממש, ומתחמת שהאדם חטא ונטרםTEM דעתו ומחוץ, וגנתקם ללבבו בקשיות ובספקות עליו יתברך (שםות י"ז): "ביש הוי"ה אם אין" וכו', על-ידי-זה אינו זוכה לשמע את קול הקריאה, "קול האמונה" הקדושה שהוא יתברך קורא לכל אחד ואחד מהמקום שהוא שם, שישוב אליו יתברך, לזאת מי שהוא ידע שחתא ופגם הרבה מאד, רחמנא לאלו, ועודין עובר עליו מה שעובר, שייתדל בכל מיני אפנאים שבעוולם להתקרב אל הצדיקים האמתיים הקדושים במעלה עליונה, אשר הם זוכים לשמע את קולו יתברך "קול האמונה" הקדושה, ועל ידם דיקא יזכה שייטהר ללבבו וידעתו מכל הזמה והלכלה, שזם ולכלך את עצמו וכו', עד שגם הוא יזכה לשמע סוף כל סוף את "קול האמונה" הקדושה, שהוא קול הקריאה שהקדוש-ברוך-הוא קורא לכל בר ישראל לחזר אליו יתברך, וצריך שתדע, כי הבעלה-דבר יעשה בכל מיני פעולות שבעוולם לכטosit ולהסתיר ולהעלים את הצדיקים האמתיים הדבוקים בו יתברך בדקות אמת, וזוכים לשמע את "קול האמונה" הקדושה, קול הקריאה שהוא יתברך

קול אמונה

תקמא

קורא אל כל אחד ואחד, כי אם היו מתקרבים
אליו, אפילו הכהן רוחקים והכהן פגומים שבעולם,
היו גם-כז הם זוכים לזכך ולטהר את עצם,
ולהגיע אל שלמותם הנצחית; ועל-כן, אהובי,
ACHI היכר, אם אתה יודע שמהח וידעתם פגומים,
ולבך מעולם בקשות ובספוקות עליו יתברך, מרוב
עוננותיך, ונתחעם לבך לגמרי בקשות וחקירות
ודמיונות של הבל וכו', אשר על-ידי זה איינך זוכה
להרגיש את ערבות נعمות, ידידות, זיו, חייה
אל-קותו יתברך, ראה להשתדל בכל מני אפנים
שבעולם לחפש אחר גדייל הצדיקים האמתיים,
אשר אצלם שורה שכינה עוז יתברך, ותעשה
את עצמך באסקפה הנדרשת לפניהם, ותבטל את
עצמך לגמרי אליהם, ואז תזכה מהם יairo גם
עליך הפגום והמלכלך והמזלם וכו' וכו' אורו
יתברך, ותזכה גם אתה סוף כל סוף לנצח מהבוז,
הלבלה והזנה מה שפלה לשם, וימשך عليك "קול
האמונה" הקדושה, קול הקראיה שהוא יתברך
קורא אל כל אחד ואחד, ואז תזכה גם אתה
לחיות "על בלאר" תמיד אצלך יתברך.

ח.

צָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, אֲהוֹבֵי, אָחֵי הַיּוֹקֵר, אֲשֶׁר בָּזָה
 הַעוֹלָם עֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִה שֶׁעֹבֵר
 — יְרִידּוֹת וְגַפְילּוֹת, קַטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וּבָכֶל יוֹם
 הָאָדָם נִמְצָא בִּסְכָּנָה גְּדוֹלָה עַד מַאַד, שֶׁלָּא יִפְלֶ
 בְּנוֹקְבָּא דְתַהוֹמָא רְבָא וּבְפָח יְקוּשׁ, וְיִבּוֹא לִיְדֵי
 כְּפִירָה בּוֹ יִתְבָּרֶךְ, חַס וְשַׁלּוּם, מְרַב הַאֲרוֹת וְהַיְשָׁגִים,
 הַדְּחִיקּוֹת וְהַגְּסִיּוֹנּוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁעֹבָרִים עַל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּעַקְרֵב הַצְּעָר הַכִּי גְּדוֹלָה הוּא מִפְנֵי
 רַב עֻוּזָּנוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁר עַל-יָדֵי-זֶה אִינוֹ זֹכָה
 לְשָׁמֵעַ אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדּוֹשָׁה, קֹול הַקְרִיאָה
 שַׁהְוָא יִתְבָּרֶךְ קֹורֵא לוֹ, וּעַל-בָּן מַאֲחָר שְׁגַעַלִים
 וְגַסְטָר מִמְּנָה הַקֹּול הַקְדּוֹשׁ הַקֹּורֵא לוֹ, עַל-יָדֵי-זֶה
 הוּא עַלְוֵל לְפָל בְּכֶל יוֹם וּבְכֶל שָׁעה וּבְכֶל רְגֹעַ
 לְפָח בָּזָה, שִׁיחָה לוֹ קָשָׁה לְצַאת אַחֲרֵיכֶם מִזָּה,
 שִׁזָּה כָּלֵל הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפִיקּוֹרִים, שְׁגַפְלוּ בְּפָח
 בָּזָה, שְׁקַשָּׁה לָהֶם לְצַאת מִזָּה, כִּי עַלְיָהֶם עֲבָרָה
 כּוֹס הַתְּרִיעָה, וְגַדְבָּקָו בְּטִיט הַיּוֹן, עַד שְׁגַבְגַּסְטוּ
 בְּחִקּוֹת וּבְסְפִקוֹת וּבְקָשִׁיות עַלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ מְרַב
 צְרוֹתָהֶם וַיְרִידּוֹתָהֶם, עַד שְׁבַפְרוּ לְגִמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֶךְ,

רְחַמֵּנוּ לְצִלּוֹן, וַזָּה אֲשֶׁר גּוֹרָם לָהּם אֶת כָּל הָאֲרוֹת
 וּכָל הַיְטּוֹרִים הַמְּעִיקִים וּמְצֻעָּרִים אֹוֹתָם, כִּי אֵין לְךָ
 עוֹד צָעֵר וִיסּוּרִים, קְטָנוֹת, דִּינִים וּמְכָאוֹבִים, כְּמוֹ
 מַי שְׁרוֹחָק מִהְאָמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, עַל-כֵּן עָשָׂה זֹאת,
 אֲהוֹבִי, אָחִי הַיְקָרָר, וַתִּגְאַל מִכָּל הַמְּקָרִים הַרְעִים
 שָׁקוּרִים בָּעוֹלָם, וַיָּרָא לְבָרָח אֶל גְּדוּלֵי הַצְדִיקִים
 הָאֲמֹתִיִּים, אֲשֶׁר דָבּוֹקִים בּוֹ יַתְבִּרְךָ תִּמְיד, וְלֹבֶם
 הַזָּא גָּזָן לְהַשְּׁרָאת הַשְּׁכִינָה, וַתִּתְבַּטֵּל אֶת עַצְמָךְ לְגַמְרֵי
 עַלְיָהֶם, וְעַל-יָדֶיךָ תִּקְבְּלֶל מֵהֶם הַתְּחִזּוֹקָות עַצְוָמָה
 עַל כָּל פְּרַט וּפְרַט בְּחִיִּים, וַתִּזְפְּהֵה לְהַחֲזִיק מִעֵמד
 מִכָּל מַה שָׁעַוְבָּר עַלְיךָ, וְלֹא תִשְׁבַּר וְלֹא תִתְרַחֵק,
 חַס וְחַלְילָה, מִפְנֵו יַתְבִּרְךָ, כִּי גְּדוּלֵי הַצְדִיקִים
 הָאֲמֹתִיִּים יַכְנִיסוּ בְּכָךְ תִּקְוָה נוֹרָא וּגְפַלָּאה, וְיִאִירוּ
 בְּכָךְ אֶת "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה, עַד שְׁאָפָלוּ
 בָּמָקוּמָךְ, בָּמָקוּם שָׁאַתָּה נִמְצָא שְׁם, בָּמָקוּם הַיְרוֹד,
 הַגְּפִיל, הַמְלָכָלָךְ וּהַמְזָהָם וּכוּ, גַּם שְׁם יִמְשִׁיכֵי
 אֵלֶיךָ אֶת קֹול הַבְּרִיאָה, "קֹול הָאָמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה,
 שַׁהְוָא יַתְבִּרְךָ קֹורֵא לְאַדְם לְשׁוֹב אֵלָיו, וַהֲוָא יַתְבִּרְךָ
 מִקְרָבוֹ בְּרַחֲמִים, כִּי כָל הָעוֹלָם כָּלֹז גְּבָרָא עַל-
 יְדֵי הַרְחַמְנוֹת, וְאֵי אָפָשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל הַרְחַמְנוֹת
 הָזֹוּ, כִּי אֵם עַל-יָדֵי אָמוֹנָה פְּשָׁוֶטה — שְׁיָאמִין בּוֹ

יְתָבֵרֶךְ שֶׁהוּא יְתָבֵרֶךְ מִחְיָה, מִהְווֹה וּמִקִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כֹּלָה, כִּי הַאַמְוִינָה עִם הַרְחַמָּנוֹת הָם דָּבָר אֶחָד, כִּי הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא מַרְחָם עַל כָּל בָּרִיה וּבָרִיה, כְּמוֹ שֶׁכְתוּב (תְּהִלִּים קְמָה): "וּרְחַמְיוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו"; שֶׁהוּא יְתָבֵרֶךְ מַרְחָם עַל כָּל פָּרָטִי הַבְּרִיאָה, וּמִחְמָת שֶׁאֵין הָאָדָם זוֹכָה לְשָׁמֵעַ אֶת קֹול הַקָּדוֹשָׁה הַזֶּוּ, "קֹול הַאַמְוִינָה" הַקָּדוֹשָׁה, עַל־כֵּן הוּא נוֹפֵל תְּמִיד בְּדִעַתּוֹ, וְחוֹשֵׁב כְּאָלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִמְּנוֹ לְגִמְרִי, וּכְאָלוֹ אֵין לוֹ שִׁום מְנוּס וּמְבָטָח כָּל, וּמִזָּה בָּאים כָּל הַאֲפִיקוֹרִים וּהַכּוֹפְרִים שְׁנוֹפְלִים בְּכָל פָּעָם בְּחִקְירֹת וּבְסִפְקוֹת אַחֲרֵיו יְתָבֵרֶךְ, כִּי בָּשָׁאֵין לְאָדָם הַהְתִּחְזִיקָה הָאָמָתִית, אָזִי הַהְכִרְחָת שִׁיפֵּל בְּחִקְירֹת שֶׁל הַבָּל אַחֲרֵיו יְתָבֵרֶךְ, וַיַּקְשֵׁה עָלָיו יְתָבֵרֶךְ קָשִׁיות, עד שַׁיְכַנְסֵו בָּו סִפְקוֹת לְגִמְרִי בָּמִצְיאוֹת הַנוּיָה בָּרוּךְ־הוּא יְתָבֵרֶךְ שָׁמוֹ, אֲשֶׁר זֶה עַקְרָב הַגְּפִיזָן שֶׁל הָאָדָם בָּזָה הַעוֹלָם, וּכְשֹׁזְכָה לְהַתְּקַרְבָּה אֶל גִּדְוֹלִי הַצָּדִיקִים הָאָמָתִים הַדּוֹבִיקִים בְּדִבְקָוֹת אֲמָת בָּו יְתָבֵרֶךְ תְּמִיד, עַל־יָדֵיךְ זֶה יִמְשֵׁךְ גַּם עַלְיכֶךָ "קֹול הַאַמְוִינָה" הַקָּדוֹשָׁה, וּקֹול הַקָּרוּיאָה שַׁתְּשִׁמְעַ אֶת קֹולוֹ יְתָבֵרֶךְ, שֶׁהוּא קֹורֵא לְךָ לְשׁוֹב אַלְיוֹ יְתָבֵרֶךְ, וּהוּא יְתָבֵרֶךְ יִשְׁׁוֹב אַלְיךָ,

וְאֵז דִּיקָא יַתְמַלֵּא כֹּל חֶסֶדְוָנָה. בַּי כֹּל הַחֶסֶרְוָנוֹת
 שֶׁל הָאָדָם בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוֹחָנִי הֵם רַק בְּשָׁעָה
 שֲׁאַינָּו יָדַע אֶת רְחַמְנוֹתָו יַתְבִּרְךָ, מִפְנֵי שְׁחָסָרָה
 לֹו הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה, אֲכַל עַל-יָדֵי הַהַתְּקִרְבּוֹת אֶל
 צְדִיקִים אַמְתִּים, יַזְכֵּה לְתַקֵּן אֶת הַפֶּלֶל; אֲשֶׁרִי מֵי
 שְׁבּוּרָח תִּמְיד אֶל גָּדוֹלֵי הַצְדִיקִים הַאַמְתִּים, וּנְעָשָׂה
 בְּאַסְקָפָה הַנִּדְרֶסֶת לְפָנֵיהם, וְאַינָּו מִסְתַּכֵּל עַל שִׁים
 מוֹגָע וּמוֹכָב, וּשׂוֹמֵעַ בְּקוֹלָם, שֶׁאָז גַּם הוּא יַזְכֵּה
 לְהַגִּיעַ אֶל הַשְּׁלָמוֹת שֲׁאַינָּן שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, וְהַוָּא
 — לְשִׁמְעָ אֶת קֹול הַקְּרִיאָה שַׁהְוָא יַתְבִּרְךָ קֹוָרָא
 אֶל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, כֹּל בָּר יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה וּבְכָל רָגֶע; אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה וּבָבָא!

פָּم וּנְשָׁלָם, שְׁבָח לְאֵל בּוֹרָא עוֹלָם!

אֱלֹהִים בְּרוֹחָה

מזהרא"ש נ"י אמר: עניין אמונה חכמים הוא כל-כך גדול, עד שיכולים על-ידי אמונה חכמים לזכות לראות את החכם שמאמין בו, וזה עקר שלמות אמונה חכמים — בשעה שלומד מאמר או מדבר בדיבוריו, שירגish שבעל השםעה עומד אז על ידו, ואמר, שהוא ירושלמי מפרש, שארכיך לצאת בשעת הלימוד כאלו התגא עומד לפניו (ירושלמי שקליםים, פרק ב'); וממי שמרגיל את עצמו לחיות בצורה בזו, הוא תמיד מסבב עם התנאים והאמוראים והצדיקים שלומד את דבריהם ומאמריהם, וaino מתחדר משום בריה.

(אמרי מורה"ש, חלק א', סימן יז)